

Το δέκατο φεστιβάλ κινηματογράφου Θεσσαλονίκης διοργανώθηκε στα τέλη του Σεπτεμβρίου του '69. Η ταινία Πανικός, σε σκηνοθεσία του Σταύρου Τσιώλη κερδίζει το βραβείο μουσικής για την επένδυση του Κώστα Καπνίση.

Δυο μήνες αργότερα, στα τέλη Νοεμβρίου, προβάλλεται στους Ελληνικούς κινηματογράφους. Η αστυνομική πλοκή της, διανθίζεται από μια καταδίωξη όπου περιπολικά της αστυνομίας κυνηγούν μια B.M.W. δυο – δυο στην άδεια, νυκτερινή Αθήνα. Το ίδιο αυτοκίνητο και ο οδηγός του, θα πρωταγωνιστήσουν τέσσερις μήνες αργότερα στην ανάβαση Σουλίου Κορινθίας. Ιδού το στόρυ.

Πάνω σε δικό του σενάριο, ο Σ. Τσιώλης στήνει ένα ασπρόμαυρο αστυνομικό δράμα, με τις γνωστές συνταγές και αξιόλογο καστ. Ο κινηματογράφος του 21ου αιώνα, έχει φέρει τέτοιες επινοήσεις και τεχνολογικές εφαρμογές που σε ένα νέο θεατή, η ταινία μπορεί να φανεί αργή ή αδιάφορη. Ασφαλώς λοιπόν, πρέπει να κριθεί στην εποχή της και όχι με τα σημερινά μέτρα.

Στην εξέλιξη της πλοκής ο καλόψυχος των απαγωγέων, ψάχνει εναγωνίως μέσα στο βράδυ, προκειμένου να βρεί το φάρμακο που χρειάζεται άμεσα ο απαχθείς μικρός. Το βρίσκει αλλά εντοπίζεται από περίπολο της αστυνομίας και έτσι ξεκινά η καταδίωξη. Πίσω από το βολάν υποτίθεται ότι βρίσκεται ο Νίκος Γαλανός. Στην πραγματικότητα όμως, ντουμπλάρεται από τον Σπύρο Τσινιβίδη ο οποίος οδηγεί με τον γνωστό φαντεζί του τρόπο. Το μοτέρ της δυο – δυο ακούγεται, από την πρώτη στιγμή, μέσα από τις αναπνοές των Βέμπερ γεμάτο υγεία και δύναμη, ο καμπερομένος πίσω αξονας διακριτός, όπως οι [minilite](#) και τα τρακτερωτά ελαστικά.

Κάπως ασύνδετα χωροταξικά τα πλάνα στο μοντάζ, χωρίς καμιά σημασία βέβαια αυτό, καθώς αφενός αποτελούν ότι καλύτερο μας είχε προσφέρει ο ελληνικός κινηματογράφος μέχρι τότε πάνω σε αυτό το θέμα, αφετέρου μας δίνουν μια σπάνια απεικόνιση της πρωτεύουσας του '69. Θυμόμαστε τα πλευρικά νέον φώτα στην ανισόπεδη της Καλλιρρόης, την Ποσειδώνος, την διασταύρωση Αχαρνών & Καυταντζόγλου, την Βουκουρεστίου όταν δεν ήταν πεζόδρομος, την πλατεία Συντάγματος που ακόμα φιλοξενεί τραπεζάκια, με το γωνιακό Athens Plaza πρώην Meridien υπό κατασκευή.

Μα και τους δρόμους της Φιλοθέης, στην διασταύρωση Ελ. Βενιζέλου και διαδόχου Κων/νου όπου γίνονται και οι σχετικοί ελιγμοί που αργότερα ήρθε η ονομασία τους από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, ως donuts. Οι παλιότεροι θα θυμηθούν ότι εκεί ακριβώς, εκκινούσε δέκα χρόνια αργότερα (31η Αυγούστου '79), το Η' ράλυ Σκορπιός. Γίνεται επίσης σαφές, πόσο κόπιασε το συνεργείο να κάνει τα γυρίσματα, από τις τροχιές των ελαστικών πάνω στην άσφλατο, που μαρτυρούν ότι δεν έγιναν όλα με την πρώτη. Κάποια στιγμή ένα κοντινό, μας αποκαλύπτει τις πινακίδες κυκλοφορίας της καταδιωκόμενης δυο δυο: 279946.

Σαν σήμερα πριν 49 χρόνια, 21 Μαρτίου του '70, μέρα Σάββατο, το ίδιο αυτοκίνητο με τον ίδιο οδηγό εμφανίζεται στις δοκιμές της Ανάβασης Σουλίου, την πρώτη φορά που η συγκεκριμένη διαδρομή βρέθηκε στο πρωτάθλημα αναβάσεων. Ο Σπύρος φωτογραφίζεται από τον [Φώ τη Φλώ ρο](#) τόσο σε μια σπάνια, για την εποχή, 6X6 διαφάνεια, στην πρώτη δεξιά φουρκέτα, με μια τροχιά που αγγίζει το τέλειο, όσο και σε ένα μαυρόασπρο κλικ μετά τον αγώνα.

Λίγους μήνες αργότερα, την πρώτη Κυριακή του Ιουλίου του '70, ο Σπ. Τσινιβιδης και η ίδια

δυο δυο

θα έδιναν μια ανελέητη μάχη με τον

Γιώργο Μοσχού

,
στο σιρκοί της Ρόδου,
για την πρώτη θέση
ανάμεσα στα Ενετικά τείχη της πόλης. Αψευδής μάρτυρας η εικόνα. Η υπ' αριθμόν 279946 που επιμελείτο ο Χρήστος Τσαβός, προηγείται της 337694 που φροντίζει ο Giovanni Ragusa

Η μονομαχία τους είχε ένα πρωτόγνωρο ρυθμό και μια άνευ προηγουμένου αγριότητα. Ο Γιώργος θα εγκαταλείψει και ο Σπύρος σε μια ανώτερη επίδειξη του ευ αγωνίζεσθαι θα αποσυρθεί, χάνοντας μια βέβαιη νίκη, καθώς θεώρησε ευατόν υπαίτιο ατυχήματος άλλου αγωνιζόμενου. Πράγμα που σε καμμιά περίπτωση δεν ίσχυε. Στην εικόνα, μόλις έχουν βγει από την πύλη Αρσενάλε και κατευθύνονται προς την αφετηρία. Δεξιά το twin cam της «Κοντέλης» που οδηγούσε ο Π. Μαδεντζής, έχει εγκαταλείψει.

Σε όσους θυμούνται τις ατάκες από την ταινία η δυο – δυο αναζητείται, από το θάλαμο επιχειρήσεων της αστυνομίας με γκρι χρώμα ενώ στα πλάνα διακρίνεται με μαύρα εμπρόσθια φτερά. Εν τούτοις στην έγχρωμη διαφάνεια εμφανίζεται γαλάζια με λευκά φτερά. Το πιο πιθανό σενάριο, είναι πως στους μήνες που πέρασαν από το γύρισμα μέχρι το Σούλι το αυτοκίνητο να βάρφηκε.